

Endrődi Sándor:
NINCS MIÉRT CSÜGGEDNEM!

Nincs miért csüggednem!
Aki gondot visel égi madárra:
Engemet sem hagy el, legyek bármily szegény,
És bármilyen árva.

Ő, a tiszta jóság,
Nyomorultan veszni, jól tudom, nem enged,
Tévelygő utasra csillagot ragyogtat,
Fázót fölmelenget.

Betakar szárnyával,
Míg fölöttem a vész vad haragja tombol.
S áldó szent kezével, ha porba roskadtam,
Fölemel a porból.

Bármi történjék is:
Ő tudja, ő látja! nincs miért csüggednem.
Elhagyhat mindenki, de az én Istenem
Nem hagyhat el engem!

(1904)